

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 68.239 van 22 september 1997

A. 75.654/III-14.111

In zake : **GHYSELINGS** Jacinthe,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Renaud de Briey, advocaat,
place de l'Hôtel de ville 15-16
1300 Waver,

tegen :

de Provincie Waals-Brabant,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Tangui VANDENPUT en
Alain VERRIEST, advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING**

Gezien het op 12 september 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Jacinthe GHYSELINGS, onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, de Raad van State vraagt om :

1. de tenuitvoerlegging te schorsen van het besluit van 26 augustus 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Waals-Brabant, waarbij zij, bij wijze van ordemaatregel, met ingang van de kennisgeving van het besluit en totdat het tuchtrechtelijk onderzoek dat tegen haar is ingesteld, afgesloten is, uit haar ambt van vastbenoemd psychopedagogisch werker wordt

geschorst, waarbij haar verboden wordt op haar gewone werkplaats te komen totdat de maatregel is opgeheven en waarbij haar activiteitswedde gedurende de schorsing met de helft wordt verminderd;

2. een dwangsom van 15.000 frank op te leggen per dag vertraging die wordt opgelopen om haar opnieuw op te nemen in de diensten waarbij zij is aangesteld;

Gelet op de beschikking van 15 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om op 19 september 1997 om 11.00 uur te verschijnen;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en van Mr. de BRIEY, advocaat, die voor haar verschijnt, en van Mr. VANDENPUT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster in 1976 door de provincie Brabant is aangeworven als psychologe, in 1980 een proeftijd heeft mogen vervullen en in 1981 vastbenoemd is; dat zij momenteel, in dienst van de provincie Waals-Brabant, een betrekking vervult van vastbenoemd psychopedagogisch werker in verschillende provinciale onderwijsinstellingen; dat de bestendige

deputatie op 27 februari 1997 tegen haar een tuchtprocedure heeft ingesteld; dat zij haar heeft gehoord op 5 juni 1997, in het bijzijn van haar advocaat en nadat het verhoor, dat aanvankelijk voor 24 april was gepland, op verzoek van laatstgenoemde was uitgesteld; dat het proces-verbaal van dit verhoor op 7 augustus ter kennis is gebracht; dat de advocaat van verzoekster op 26 augustus verzoekster heeft laten weten dat zij dat proces-verbaal niet mocht ondertekenen, onder meer omdat er volgens hem was besloten dat verscheidene zaken nagetrokken moesten worden, dat het dossier moest worden aangevuld en het verhoor moest worden voortgezet, en omdat in het proces-verbaal niets over die beslissingen werd gezegd; dat de bestendige deputatie diezelfde 26 augustus echter het bestreden besluit heeft uitgevaardigd op de grond dat verzoekster "zeer ernstige tekortkomingen ten laste (waren) gelegd", dat er "duidelijke aanwijzingen voor een zware fout" waren en dat de genoemde tekortkomingen het beheer van de diensten, waarbij (zij) (was) aangesteld, in het gedrang konden brengen, of, erger nog, de belangen van de personen die om consult kwamen vragen, kon(den) schaden"; dat dat besluit op 29 augustus 1997 ter kennis van verzoekster is gebracht; dat deze op 12 september opnieuw opgeroepen is voor de bestendige deputatie om daar op 18 september te worden gehoord; dat dat nieuwe verhoor tot 9 oktober is uitgesteld;

Overwegende dat verzoekster de uiterst dringende noodzakelijkheid wettigt door te stellen dat de bestreden beslissing vlak voor de aanvang van het schooljaar is genomen en dat, aangezien het schooljaar reeds is begonnen, "het met de dag moeilijker wordt (haar) in behoorlijke omstandigheden in haar ambt te herstellen"; dat zij erop wijst dat haar ambt "een persoonlijke follow-up vergt bij de behandeling van de dossiers, die door de bestreden maatregel ernstig in het

gedrang komt"; dat zij voorts echter zegt dat "indien, tegen alle waarschijnlijkheid in, geoordeeld zou worden dat er in het onderhavige geval geen sprake is van uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald moet worden dat de zaak voorkomt op een latere zitting om behandeld te worden volgens de gewone regels van de schorsings-procedure";

Overwegende dat het werken met de procedure bepaald in artikel 17, § 1, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, uitzonderlijk moet blijven en alleen gewettigd is wanneer aangetoond is dat er een uiterst dringende noodzaak is; dat de verzoeker feiten en gegevens moet aanbrengen waaruit blijkt dat bij een gewone schorsingsprocedure, gelet op de termijnen die daarin zijn voorgeschreven - inzonderheid de termijn van 45 dagen die bij artikel 17, § 4, van dezelfde wetten aan de kamer is opgelegd om uitspraak te doen - met een eventueel schorsingsarrest niet bereikt kan worden wat ermee bereikt moet kunnen worden, nl. het aangevoerde ernstig en moeilijk te herstellen nadeel voorkomen; dat in een dergelijk geval de vordering bijgevolg onmiddellijk moet worden ingesteld;

Overwegende dat de redenen die door verzoekster worden aangevoerd om te wettigen dat zij werkt met de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid niet beantwoorden aan de zonet genoemde vereisten; dat immers geenszins wordt aangetoond dat in geval te werk zou worden gegaan volgens de gewone procedure en indien een schorsing zou worden uitgesproken binnen de termijnen die bij deze procedure gelden, zij niet snel en in behoorlijke omstandigheden in haar ambt zou kunnen worden hersteld; dat in dergelijk geval evenmin duidelijk is dat de follow-up

van de dossiers die zij eerder behandelde ernstig in het gedrang zou komen;

Overwegende bovendien dat het feit dat het begin van het schooljaar naderde, een reden was om onmiddellijk een vordering onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen, en niet, zoals is geschied, veertien dagen na de kennisgeving van het bestreden besluit en bijna twee weken na de start van het schooljaar;

Overwegende dat wanneer een vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid afgewezen wordt, omdat een dergelijke dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, de verzoeker, die de verkeerde procedure heeft gekozen, in voorkomend geval zijn vordering opnieuw en volgens de gewone procedure moet instellen; dat er dus geen reden is om te bepalen dat de zaak op een latere zitting volgens die gewone procedure wordt behandeld, zoals verzoekster vraagt;

Overwegende dat de afwijzing van de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid tot gevolg heeft dat ook de accessoire vordering tot het opleggen van een dwangsom afgewezen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vorderingen tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid en tot het opleggen van een dwangsom worden afgewezen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op tweeëntwintig september 1900 zevenennegentig door :

de Hr. CLOSSET,	kamervoorzitter,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

CH.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.